

ИТАЛИАНСКОТО ЕМИГРАЦИОННО ДѢЛО

Кой може да емигрира.

Съ изключение на нѣкои ограничения, емигрирането отъ Италия, по принципъ, е свободно ¹⁾.

Записанитѣ въ призивнитѣ списъци, сухопътни и морски, до завършването на 18 години, могатъ да емигриратъ, стига да сж се сдобили съ позволително — първитѣ отъ окръжния управителъ или околийския началникъ, вторитѣ — отъ капитанина на пристанището.

Изслужилитѣ военната си повинностъ на общо основание, находящи се въ безсроченъ отпускъ, ако не сж навършили 28 години, трѣбва, прѣди да емигриратъ, да се сдобиятъ съ разрѣшението на началника на полковото окръжие; а ако сж навършили 28 г., но не и 32, да увѣдомятъ за емигрирането си казаната властъ.

Военнитѣ отъ *Corpo Reali Equipaggi* ²⁾ не могатъ да емигриратъ безъ позволениято на респективния командантъ.

Ограничение за емигрирующитѣ — служили съ облекчение или освободени — не се правятъ.

Вънъ отъ горѣпосоченитѣ лица, съ извѣстни военни задължения, не могатъ да емигриратъ и, слѣдователно, не могатъ да се сдобиятъ съ *nulla osta* (позволително), слѣднитѣ лица:

1) осжденитѣ на излежаване наказание или подсж-

1) Както въ Италия, тъй и въ Съединенитѣ Щати, Канада и Англия, емигранти се считатъ само пжтующитѣ въ 3-та класа (Ср. Италианската Юриспруденция по емиграцията, *Bollettino dell' Emigrazione*, 1909, № 10, р. 15).

2) Това сж войницитѣ и офицеритѣ отъ морината, — нейния административенъ персоналъ.